

[Nauerby]

rer. Den her foreslåede ændring er et skridt i den rigtige retning, og den kan vi til fulde støtte.

Vi kunne måske tænke os, at der var flere, der fik lov. Det er, ligesom det ligger i ministerens forslag, at der er en begrænsning med hensyn til, hvor mange arbejdsløsheds-kasser der skal have lov. Det er nok også rigtigt, at der skal være en vis begrænsning, men vi må under udvalgsarbejdet sørge for, at den begrænsning ikke bliver for stram.

Lovforslaget indfører også en ny form for formidling, nemlig »henvisning til samtale«. Det kan kun være en fordel for begge parter. At der så ikke kan blive tale om vægrings-konsekvenser, kan vi ikke acceptere. Det må være sådan, at de, der melder sig arbejdsløse, er til rådighed for arbejdsmarkedet.

Under punkt c i fremsættelsestalen er også omtalt en nyordning, hvorefter den arbejdssøgende efter længerevarende arbejdsforhold den første måned selv får mulighed for at skaffe sig arbejde uden at påtage sig det arbejde, der eventuelt tilbydes fra arbejdsformidlingen, uden vægringstrussel. Der ligger sådan set noget vældig godt i det, at den arbejdsløse selv får lov til at søge sig arbejde, men det er nok farligt at fravige reglen om, at den, der opnår arbejdsløshedsunderstøttelse, er til rådighed for arbejdsmarkedet. Vi mener, det vil være farligt at fravige den regel.

Det er, som om arbejdsministeren er af den opfattelse, at langtidsarbejdsløshed er en permanent situation, eftersom der skal indføres en delvis tvangsundervisning af langtidsarbejdsløse. Det er, ligesom arbejdsministeren ikke har tiltro til, at den situation, vi er i er øjeblikket, er noget, vi skal have overstået, og at vi skal se at få danske arbejdere beskæftiget igen. Det er efter min mening en bureaukratisk ordning med alle de skemaer og oplysninger, det nu bliver pålagt arbejdsløsheds-kasserne at afgive i forbindelse med denne ordning om undervisningspligt, som det jo næsten er ved at lyde som.

Vi vil gå ind i et sagligt udvalgsarbejde om de ændringer, der er foreslået.

Holm (V):

Med en arbejdsløshed på omkring 200.000 tilsiger situationen, at alle muligheder undersøges, men jeg vil godt indledningsvis under-

strege, at det ikke er arbejdsformidlingens skyld, at vi har den store arbejdsløshed. Det er manglende lønsomhed i produktionen.

Arbejdsministerens forslag om ændrede regler for arbejdsanvisning af arbejde til ledige må ses som et forsøg på at udnytte nye muligheder i anvisningen. Jeg vil imidlertid på venstres vegne sige, at vi principielt er meget betænkelige ved at åbne for to former for arbejdsanvisning. Uanset hvor stramme samarbejdsaftaler der bliver indført, vil en sådan parallelanvisning føre til en yderligere deling af de arbejdsløse til ugunst for de svageste. Skal vi imødegå den kritik, der rettes mod arbejdsanvisningen, må vi skabe større åbenhed omkring arbejdsformidlingen, så vi kan undgå de tendenser, der er til mytedannelse. Formidlingsarbejdet må frit frem i lyset. Venstre vil derfor i udvalgsarbejdet foreslå, at man indfører en åben anvisning, således at virksomhederne under betryggende garantier fra arbejdsformidlingskontorerne kan rekvirere lister over personer, der er til rådighed på det pågældende eller de pågældende områder. Omvendt skal de arbejdssøgende kunne få en oversigt over ledige job, der er registreret i arbejdsformidlingen.

I forlængelse heraf er venstre positivt stemt over for ministerens forslag om »henvisning til samtale«, når den blot gennemføres under stramme betingelser.

Vi er mere betænkelige ved ordningen, som giver den arbejdsledige mulighed for selv at opsøge arbejde under lempeligere vægringsbestemmelser. Til gengæld ser venstre med sympati på de foreslåede regler med henblik på at opretholde de langvarigt lediges erhvervsevne og tilknytning til arbejdsmarkedet. Det var en forudsætning for vores medvirken til beskæftigelsesplanen, og det problem blev endvidere drøftet i forbindelse med udvidelsen af 26 ugers reglen til 4 år.

Venstre havde gerne set, at arbejdsministeren havde udvist større dristighed med sine forslag. Der kunne måske tænkes andre justeringer af lovgivningen, f. eks. en smidiggørelse af vægringssanktionerne. Der må ikke herske tvivl om, at personer, der er tilmeldt arbejdsformidlingen, også er til rådighed for arbejdsmarkedet. Myter på dette område kan blive til ubodelig skade for hele vores arbejdsløshedslovgivning.

Med disse bemærkninger kan jeg på venstres vegne tilsige interesseret og positiv